STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

130 WET *van 28 maart 1963, houdende vaststelling van de tarieven van gerechtskosten in strafzaken, waarvan de gewone rechter kennis neemt. (Wet tarieven in strafzaken.)*

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de wet van 8 april 1874, *Stb.* 66, tot vaststelling der tarieven van gerechtskosten in strafzaken, waarvan de gewone rechter kennis neemt, te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Eerste Titel

Vergoedingen voor werkzaamheden, tijdverzuim en reis- en verblijfkosten

§ 1. *Algemene bepalingen*

Artikel 1. 1. Op de voet van het bij en krachtens deze wet bepaalde worden vergoedingen toegekend voor werkzaamheden, voor tijdverzuim alsmede voor daarmede verband houdende noodzakelijke kosten, en voor gemaakte reis- en verblijfkosten, voor zover voortvloeiende uit een verzoek of opdracht van de justitie, ten behoeve van:

a. strafzaken, hieronder begrepen zaken betreffende overtredingen waarvan de burgerlijke rechter kennis neemt;

b. zaken waarin het openbaar ministerie optreedt ter uitvoering van de wet en waarvan de burgerlijke rechter kennis neemt.

2. Behoudens het bepaalde in lid 3, komen de vergoedingen ten laste van 's Rijks kas, voor zover in bijzondere wetten niet anders is bepaald.

3. Ingeval een verzoek of opdracht, als bedoeld in lid 1, is gedaan of gegeven op verzoek van de verdachte of gerekwestreerde en ingeval een verzoek of opdracht van dezelfde strekking zonder tussenkomst van de justitie is gedaan of gegeven door de verdachte of de gerekwestreerde, komen te diens laste vergoedingen, overeenkomstig het bij en krachtens deze wet bepaalde. Komen deze vergoedingen toe aan opsporingsambtenaren ingevolge een hun gedaan verzoek of gegeven opdracht tot het afleggen van een verklaring in een zaak waarin zij als zodanig zijn opgetreden, dan komen deze vergoedingen ten laste van 's Rijks kas.

Artikel 2. Tot het maken van ten laste van 's Rijks kas komende buitengewone, bij en krachtens deze wet niet voorziene kosten in de zaken in artikel 1 bedoeld wordt vereist een machtiging van de procureur-generaal bij het gerechtshof en, in de zaken die bij de Hoge Raad dienen, van de procureur-generaal bij de Hoge Raad. Zodanige machtiging is niet vereist in de gevallen van de artikelen 150, 158 juncto 150, 192, 202, 212, 318, 398 juncto 318 en 415 juncto 318 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 2. *Vergoedingen voor werkzaamheden en voor tijdverzuim*

Artikel 3. 1. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur de tarieven vast voor vergoedingen voor:

a. werkzaamheden ingevolge verzoeken en opdrachten als bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid;

b. tijdverzuim ingevolge verzoeken en opdrachten als bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid, van hen aan wie werkzaamheden zijn opgedragen, van getuigen, van voogden die wegens een strafzaak tegen een onder hun gezag staande minderjarige ingevolge het Wetboek van Strafvordering moeten worden opgeroepen en — ingeval van toepassing van artikel 509*d* van dat Wetboek — van curatoren; voorts van noodzakelijke geleiders van deze personen en van verdachten of gerekwestreerden, alsmede van met het tijdverzuim verband houdende noodzakelijke kosten.

2. Geen vergoeding wordt toegekend voor werkzaamheden:

a. die deel uitmaken van een taak waarvoor een dienstverband met het Rijk bestaat;

b. verricht door bezoldigde ambtenaren van gemeentepolitie in diensttijd.

3. Geen vergoeding wordt toegekend wegens tijdverzuim:

a. voor de tijd besteed aan werkzaamheden als bedoeld in artikel 1, eerste en derde lid;

b. van personen die rechtens van hun vrijheid zijn beroofd;

c. van personen in bezoldigde rijksdienst en van militairen in werkelijke dienst, voor zover het tijdverzuim valt in diensttijd;

d. van bezoldigde ambtenaren van gemeentepolitie, voor zover het tijdverzuim valt in diensttijd;

e. van opsporingsambtenaren, niet behorende tot de sub *c* en *d* bedoelde categorieën, voor zover het tijdverzuim voortvloeit uit een hun niet op verzoek van de verdachte of gedaagde gedaan verzoek of gegeven opdracht tot het afleggen van een verklaring in een zaak waarin zij als zodanig zijn opgetreden.

4. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen.

Artikel 4. 1. Wanneer de autoriteit, die opdracht tot de werkzaamheden heeft gegeven, een daartoe strekkend verzoek doet, stelt de gemeente waar de werkzaamheden moeten worden verricht, daarvoor een lokaliteit beschikbaar.

2. Aan de gemeente komt hiervoor een vergoeding toe overeenkomstig door Ons bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

3. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen.

Artikel 5. Voor werktuigen en gereedschappen, gebruikt bij de opgedragen werkzaamheden, wordt geen vergoeding gegeven, tenzij de aard van de werkzaamheden de werktuigen en gereedschappen voor verder gebruik ongeschikt maakt.

§ 3. *Vergoedingen voor reis- en verblijfkosten*

Artikel 6. 1. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur tarieven vast voor vergoedingen voor reis- en verblijfkosten, toekomende aan de in artikel 3, lid 1, sub *b*, genoemde personen. Onnodig gemaakte reis- en verblijfkosten worden niet vergoed.

2. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen.

Artikel 7. 1. Indien het gebruik van een bijzonder middel van vervoer noodzakelijk is uit hoofde van leeftijd, ziekte of gebreken worden de kosten daarvan vergoed overeenkomstig door Ons bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen.

2. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen.

§ 4. *Toekenning van vergoedingen en goedkeuring van declaraties*

Artikel 8. 1. Vergoedingen voor tijdverzuim, daarmee verband houdende noodzakelijke kosten en voor reis- en verblijfkosten worden terstond toegekend door de griffier van het gerecht, dat bevoegd is over de zaak te oordelen of van het gerecht, waarvoor de zaak dient of heeft gediend.

2. De belanghebbende kan tegen de beschikking van de griffier schriftelijk bezwaar indienen bij de voorzitter van het college of, indien de kantonrechter bevoegd is over de zaak te oordelen of van de zaak kennis neemt of heeft kennis genomen, bij de kantonrechter, oudste in rang.

Artikel 9. 1. Vergoedingen voor werkzaamheden worden schriftelijk gedeclareerd.

2. Wanneer de opdracht is gegeven door de justitie wordt de declaratie onderworpen aan de goedkeuring van de autoriteit, die de opdracht tot de werkzaamheden heeft gegeven. Bij afwijzing of bij goedkeuring van slechts een deel van het gedeclareerde bedrag wordt de reden daarvan op de declaratie aangegeven en terstond aan de declarant medegedeeld.

3. Wanneer de opdracht is gegeven door de verdachte of de gerekwestreerde wordt de declaratie zo nodig onderworpen aan de goedkeuring van de griffier. Bij afwijzing of bij goedkeuring van slechts een deel van het gedeclareerde bedrag wordt de reden daarvan op de declaratie aangetekend. De beschikking wordt terstond aan de declarant en aan de opdrachtgever medegedeeld.

4. Tegen de beschikkingen, bedoeld in de leden 2 en 3, kan door de belanghebbende schriftelijk bezwaar worden gemaakt. Is de beschikking genomen door de kantonrechter, de rechter-commissaris of de griffier, dan wordt op het bezwaar beslist door de president van de rechtbank. Is de beschikking genomen door de president van de rechtbank of de president van het gerechtshof, dan wordt op het bezwaar beslist door de raadkamer van het betrokken college. Is de beschikking genomen door het openbaar ministerie, dan wordt op het bezwaar beslist door de voorzitter van het college of, indien de kantonrechter bevoegd is over de zaak te oordelen of van de zaak kennis neemt of kennis heeft genomen, door de kantonrechter, oudste in rang.

Artikel 10. Het bezwaar, bedoeld in de artikelen 8 en 9, kan slechts schriftelijk worden ingediend binnen veertien dagen na de dag van uitreiking of verzending van de beschikking, waartegen bezwaar wordt ingediend.

Artikel 11. 1. Indien de verzoeker in zijn bezwaarschrift de wens te kennen geeft te worden gehoord, wordt hij daartoe opgeroepen.

2. Indien het bezwaarschrift is gericht tegen een beschikking van het openbaar ministerie, wordt dit in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.

Artikel 12. Tegen de beslissing op het bezwaarschrift staat geen rechtsmiddel open.

Artikel 13. Onze Minister van Justitie kan nadere regels stellen omtrent de wijze van toekennen van vergoedingen, van declareren, van goedkeuren van declaraties en van indienen van bezwaar.

§ 5. *Betaling*

Artikel 14. Vergoedingen ten laste van 's Rijks kas worden, nadat de beschikking tot toekenning of goedkeuring van de declaratie onherroepelijk is geworden, betaald door de griffier van het gerecht, dat bevoegd is over de zaak te oordelen of van het gerecht waarvoor de zaak dient of heeft gediend.

Artikel 15. Vergoedingen verschuldigd door de verdachte of de gerekwestreerde worden, nadat de beschikking tot toekenning of goedkeuring van de declaratie onherroepelijk is geworden, door deze betaald. De beschikking tot toekenning van de vergoeding en de beschikking tot goedkeuring van de declaratie, alsmede de beslissingen op de bezwaren tegen deze beschikkingen genomen, zijn op de minuut uitvoerbaar, overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 16. 1. De verdachte of de gerekwestreerde kan de krachtens artikel 14 bevoegde griffier verzoeken, vergoedingen als bedoeld in artikel 15 bij wijze van voorschot te zijnen behoeve aan de rechthebbenden te betalen. Het verzoek, dat schriftelijk moet worden gedaan, kan worden ingediend binnen 14 dagen nadat de beschikking tot toekenning van de vergoeding of de beschikking tot goedkeuring van de declaratie onherroepelijk is geworden. De griffier beslist zo spoedig mogelijk.

2. Het voorschot dient binnen 3 maanden na het eindigen van de zaak te worden terugbetaald. Wordt aan de verplichting tot terugbetaling niet binnen de gestelde termijn voldaan, dan geschiedt invordering krachtens een door de griffier uit te vaardigen dwangbevel. Artikel 22 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken is van overeenkomstige toepassing.

3. In strafzaken wordt na het eindigen van de zaak een verzoek, gedaan ingevolge lid 1, aangemerkt als een verzoek als bedoeld in artikel 591, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Het wordt door de griffier zo spoedig mogelijk overgelegd aan het gerecht, bedoeld in dat artikel. De op grond van dat verzoek toegekende vergoeding wordt verrekend met het verleende voorschot.

4. In zaken, als bedoeld in artikel 1, lid 1, sub *b*, kan binnen 3 maanden na het eindigen van de zaak door de gewezen gerekwestreerde of zijn erfgenamen een verzoek om vrijstelling van de verplichting tot terugbetaling van het voorschot worden ingediend bij het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak tijdens de beëindiging daarvan heeft gediend of anders het laatst heeft gediend. Op het verzoek wordt beslist door de voorzitter van het gerecht of door de kantonrechter. De gevraagde vrijstelling wordt verleend voor zover de aanwending der kosten het belang van het onderzoek heeft gediend of door de intrekking van verzoekschrift of rechtsmiddelen door het Openbaar Ministerie nutteloos is geworden.

5. Onze Minister van Justitie kan nadere regelen stellen.

Tweede Titel

Kosten van afschriften, uittreksels en inlichtingen

Artikel 17. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld met betrekking tot de vergoedingen, door de verdachte, de gewezen verdachte, de gerekwestreerde, de gewezen gerekwestreerde of derden-belanghebbenden verschuldigd voor afschriften van, uittreksels uit en inzage van vonnissen, arresten, registers of andere stukken, waarvan kennisneming geoorloofd is, en voor inlichtingen in zaken, bedoeld in artikel 1, lid 1, alsmede met betrekking tot het kosteloos bekomen van zodanige afschriften, uittreksels of inlichtingen.

2. Geen recht wordt geheven van openbare colleges en van ambtenaren van openbare lichamen, die afschriften, uittreksels of inlichtingen behoeven in het belang van de uitoefening van de dienst, noch in gevallen waarin bij bijzondere wetten gratis afgifte van afschriften of uittreksels of verstrekking van inlichtingen is voorgeschreven.

Derde Titel

Uitreiken van gerechtelijke stukken en uitbrengen van exploten

Artikel 18. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur de tarieven vast, welke mogen worden berekend voor het uitreiken van gerechtelijke stukken, overeenkomstig de artikelen

585—587 of artikel 589 van het Wetboek van Strafvordering en voor het uitbrengen van exploten ingevolge bijzondere wetten.

Vierde Titel

Slotbepalingen

Artikel 19. Voor zaken, bedoeld in artikel 1, lid 1 sub *b* van deze wet, voor zaken aangebonden en verzoeken ingediend op grond van enig artikel van deze wet en van het Wetboek van Strafvordering, voor zaken aangebonden op grond van artikel 30 van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag, benevens voor niet op grond van een bepaling van burgerlijk recht aangebonden zaken betreffende dwangmaatregelen van overheidswege, zonder rechterlijk bevel getroffen in verband met de niet-naleving van een wettelijk gebod of verbod, is geen recht verschuldigd als bedoeld in artikel 1 van de Wet tarieven in burgerlijke zaken.

Artikel 20. De wet van 18 april 1874 (*Stb.* 66) tot vaststelling der tarieven van gerechtskosten in strafzaken, waarvan de gewone rechter kennis neemt, wordt ingetrokken.

Artikel 21. Deze wet kan worden aangehaald als Wet tarieven in strafzaken.

Artikel II

In het Wetboek van Strafvordering [1]) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het derde lid van artikel 34 wordt gelezen:

Omtrent het verstrekken van afschriften en uittreksels worden regelen gesteld bij algemene maatregel van bestuur.

B. Het tweede lid van artikel 93 wordt gelezen:

Uitbetaling geschiedt door de griffier.

C. In het tweede lid van artikel 263 worden geschrapt de woorden:

„ , onder gelijktijdige storting van het bedrag van de dagvaardingskosten of, is dit bedrag niet nauwkeurig bekend, van een voldoend bedrag ter nadere verrekening".

D. In artikel 575, vijfde lid, worden in de laatste zin de woorden „in de Titels V en VI van het bij de wetten van 28 Augustus en 29 December 1843 (*Stb.* 37, 38, 39, 40, 41, 66 en 67) vastgestelde Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken, zoals dit sindsdien is gewijzigd" vervangen door: bij en krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken.

E. Artikel 591 wordt gelezen als volgt:

Artikel 591. Aan de gewezen verdachte of zijn erfgenamen wordt uit 's Rijks kas een vergoeding toegekend voor de kosten, welke ingevolge het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde ten laste van de gewezen verdachte zijn gekomen, voor zover de aanwending dier kosten het belang van het onderzoek heeft gediend of door de intrekking van dagvaardingen of rechtsmiddelen door het openbaar ministerie nutteloos is geworden.

Het bedrag van de vergoeding wordt op verzoek van de gewezen verdachte of zijn erfgenamen vastgesteld. Het verzoek moet worden ingediend binnen drie maanden na het eindigen van de zaak. De vaststelling geschiedt bij het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak tijdens de beëindiging daarvan werd vervolgd of anders het laatst werd vervolgd, en wel door de kantonrechter of door de voorzitter van het gerecht. De voorzitter kan een der raadsheren of rechters, die over de zaak hebben gezeten, daartoe aanwijzen. De kantonrechter of rechter geeft voor het bedrag van de vergoeding een bevelschrift van tenuitvoerlegging af.

Degenen, die het verzoek hebben ingediend kunnen worden gehoord. Indien zij dit verlangen, worden zij gehoord, althans opgeroepen. Zij kunnen zich doen bijstaan door een advocaat. Artikel 24, laatste lid, is van toepassing.

Uitbetaling geschiedt door de griffier.

Een en ander vindt overeenkomstige toepassing op rechtsgedingen tot herkenning van veroordeelden of van andere gevonniste personen en op de behandeling van klaagschriften als bedoeld in de artikelen 552*a* en 552*b*.

F. Na artikel 591 wordt ingevoegd een nieuw artikel luidende:

Artikel 591a. Indien de zaak eindigt zonder oplegging van straf of maatregel wordt aan de gewezen verdachte of zijn erfgenamen uit 's Rijks kas een vergoeding toegekend voor zijn ten behoeve van het onderzoek en de behandeling der zaak gemaakte reis- en verblijfkosten, berekend op de voet van het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde.

Indien de zaak eindigt zonder oplegging van straf of maatregel kan aan de gewezen verdachte of zijn erfgenamen uit 's Rijks kas een tegemoetkoming worden toegekend voor de schade welke hij tengevolge van tijdverzuim door het gerechtelijk vooronderzoek en de behandeling der zaak ter terechtzitting werkelijk heeft geleden, alsmede in de kosten van een raadsman.

De voorgaande leden zijn van overeenkomstige toepassing voor ouders van een minderjarige verdachte, die zijn opgeroepen ingevolge artikel 495, eerste lid, of artikel 503, tweede lid.

De artikelen 90, 92 en 591, tweede tot en met vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel III

In de Wet tarieven in burgerlijke zaken worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 3, lid 3, wordt in plaats van „een" vóór „vast recht" gelezen: aan.

B. In lid 2 van artikel 13 wordt vóór de laatste zin ingevoegd:

Hiervoor is geen vast recht, als bedoeld in §§ 1 en 2 van deze titel, verschuldigd.

Lid 3 van artikel 13 wordt gelezen:

3. Voor het overige worden bij en krachtens algemene maatregel van bestuur regelen gesteld met betrekking tot de vergoedingen, verschuldigd voor afschriften van en uittreksels uit vonnissen en beschikkingen.

C. In artikel 54, sub *j*, wordt na „terechtzittingen" en na „vraagpunten" een komma geplaatst.

D. In artikel 57 worden in de aanhef de woorden „vacatie en" vervangen door: werkzaamheden, tijdverzuim en daarmede verband houdende noodzakelijke kosten, en wegens ....

E. In artikel VI wordt in plaats van „13 november 1942" gelezen: 15 oktober 1942.

Artikel IV

In de Advocatenwet [2]) wordt de volgende wijziging aangebracht:

In lid 9 van artikel 49 worden de woorden „de artikelen 61, 63, 65, en 66 van het Tarief van Justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken" vervangen door:

het bij en krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken bepaalde.

Artikel V

In de Ambtenarenwet [3]) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In lid 1 van artikel 52 en in lid 2 van artikel 53 worden de woorden „volgens het tarief van gerechtskosten in strafzaken" vervangen door:

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 augustus 1962 (*Stb.* 324).

[2]) *Stb.* 1952, 365, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 januari 1958 (*Stb.* 32).

[3]) *Stb.* 1929, 530, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 juni 1962 (*Stb.* 258).

overeenkomstig het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde.

B. In lid 3 van artikel 89 worden de woorden: „de bepalingen van het tarief van gerechtskosten in strafzaken" vervangen door:

het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde.

Artikel VI

In de Beroepswet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In lid 2 van artikel 75, artikel 76 en in lid 5 van artikel 111 worden de woorden „volgens het tarief van gerechtskosten in strafzaken" vervangen door: overeenkomstig het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde.

B. In lid 3 van artikel 115 worden de woorden „de bepalingen van het tarief van gerechtskosten in strafzaken" vervangen door:

het bij en krachtens de Wet tarieven in strafzaken bepaalde.

Artikel VII

In de Pachtwet [1]) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In lid 2 van artikel 93 en lid 7 van artikel 101 worden de woorden „bepaalde in de artikelen 61, 63, 65 en 66 van het Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken" vervangen door:

bij en krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken bepaalde.

In lid 2 van artikel 113 wordt in plaats van „de artikelen 24 en 25" gelezen: de artikelen 22 en 23.

Artikel VIII

In de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie [2]) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Lid 3 van artikel 45 wordt gelezen:

3. Deurwaarders kunnen voor de in het eerste lid bedoelde exploiten vergoedingen berekenen overeenkomstig het bij en krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken bepaalde.

[1]) *Stb.* 1958, 37, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 november 1962 (*Stb.* 514).
[2]) *Stb.* 1954, 416, gewijzigd bij de wet van 20 mei 1955 (*Stb.* 206).

B. In lid 1 van artikel 49 worden in de eerste volzin de woorden „Tarief van justitiekosten en salarissen in burgerlijke zaken." vervangen door:

bij en krachtens de Wet tarieven in burgerlijke zaken bepaalde.

Artikel IX

In zaken, als bedoeld in artikel 1, lid 1, aanhangig op de dag van inwerkingtreding van deze wet wordt het bij en krachtens deze wet bepaalde toegepast met ingang van die dag, met dien verstande dat voor werkzaamheden, die zijn verricht na de dag van inwerkingtreding van deze wet, voor tijdverzuim, met inbegrip van de daarmede verband houdende noodzakelijke kosten, dat valt na die dag en voor reis- en verblijfkosten, na die dag gemaakt, ingevolge een verzoek of opdracht gedaan en gegeven vóór die dag, ook vergoedingen worden toegekend overeenkomstig het bij en krachtens deze wet bepaalde.

Artikel X

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Wij behouden Ons voor een verschillend tijdstip vast te stellen voor verschillende delen van de wet.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 28 maart 1963.

JULIANA.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de *zevende* mei 1963.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 61/62, 6647;
Bijl. Hand. II 62/63, 6647; Hand. II 62/63, bladz. 2292—2295;
Bijl. Hand. I 62/63, 6647; Hand. I 62/63, bladz. 2221.